

Uit het Woord der Waarheid

Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud

Jaargang 76 • nummer 7 • juli 2021

INHOUD

<i>De genade van onze Vader (gedicht) . . . . .</i>	<i>157</i>
<i>Bevrijd voor God – Romeinen 5-8 (7) . . . . .</i>	<i>158</i>
<i>De Man tussen de mirten (2, slot) . . . . .</i>	<i>163</i>
<i>Waar is je schat? . . . . .</i>	<i>167</i>
<i>Vrucht door sterven . . . . .</i>	<i>171</i>
<i>Gezinsoverdenking (1) . . . . .</i>	<i>175</i>
<i>Vraag en antwoord - de doop . . . . .</i>	<i>179</i>

Neerzetboek 10

God is altijd dichtbij!

24 bemoedigende Bijbelteksten

op groet-kaarten

Unieke uitgave met hoge kwaliteit artistieke vormgeving. Stevige standaard, voorzien van een solide spiraal. Elke titel is voorzien van 24 kaarten die u dagelijks op bureau, keukentafel of vensterbank kunt omslaan.

En als u er genoeg van hebt? Dan knipt u een kaartje eraf, beschrijft u hem en stuurt u hem aan een vriend (-in), of u geeft hem met uw wens erop bij een verjaardagscadeau... Is dát even handig!

Bestelnr. 5573

24 kaarten

Prijs: € 10,95

Colofon

Redactie- en administratie-adres:

Stg. Uit het Woord der Waarheid

Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en lectuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46

E-mail: bestel@uhwdw.nl

IBAN: NL44 INGB00 0092 4608

Algemene info, redactie en doorstorting giften (vertrouwelijk):

Tel. 0543 - 47 88 43; fax 0543 - 47 88 42

E-mail: info@uhwdw.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 0072 36 02

BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48

BIC: ABNANL2A* (geen ANBI, niet aftrekbaar)

*Voor betalingen vanuit buiten Europa de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen: www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen- en buitenland, hulp aan armen, noodhulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock © foto's binnenzijde: Pixabay

De genade van onze Vader

In Uw genade luistert U
graag als wij U iets vragen.
Vrij mogen wij naar U toe gaan
overal, alle dagen.
Vader, U richt steeds weer ons oog
omhoog naar U daarboven.
Dank U voor wijsheid, troost en raad,
waarvoor wij U nu loven.

U biedt ons hoop en perspectief,
troost ons op donk're paden;
als wij ontmoedigd zijn of zwak,
verkwikt ons Uw genade.
U geeft ons nieuwe moed en kracht
en sterkt wie op U bouwen.
Uw hemels licht verlicht de weg
voor wie op U vertrouwen.

Wij weten: U bent steeds voor ons;
wie is er dan nog tegen?
Voortdurend zijn wij in Uw hand,
U geeft ons rijke zegen.
Genade schenkt U elke dag
en U wilt na 't aardse leven,
o Vader, spoedig in Uw Huis
Gods heerlijkheid ons geven.

Nicolae Moldoveanu (1922-2007)
naar Duitse versie van
Frank Ulrich 2011

Bevrijd voor God – Romeinen 5-8 (7)

Hoofdstuk 6: de innerlijke strijd

Zoals we in de inleiding al aangegeven hebben, is alleen vergeving van zonden niet genoeg om in de hemel te komen. Daarvoor hebben we ook een nieuwe natuur nodig. Vanaf de bekeering bezit de gelovige twee naturen: het nieuwe leven en het vlees. De Heere zei tegen Nicodemus (Joh. 3:6): 'Wat uit de Geest geboren is, is geest' – dat is het nieuwe leven, wat door de Geest naar voren komt – en 'wat uit het vlees geboren is, is vlees'. Omdat we beide naturen in ons hebben, leidt dat tot conflicten in ons leven. De nieuwe natuur wordt niet minder; ze blijft steeds op hetzelfde niveau. Ze wil altijd het goede. Maar ook de oude natuur verandert niet. Ze is onverbeterlijk. Ze wil altijd het kwade. In deze conflictsituatie bewegen we ons.

Nu is de vraag: **welke bron laten we in ons opborrelen**, de oude natuur of de nieuwe natuur? In hoofdstuk 5 stonden twee familiehoofden tegenover elkaar, in hoofdstuk 6 zijn dat twee heren geworden. Dat is niet helemaal hetzelfde. Het hoofd heeft met onze afstamming te maken, maar een heer regeert ons. Deze heerschappij heeft óf de Geest óf de zonde. En de vraag luidt nog eens: wie geven we de heerschappij?

Het geneesmiddel voor onze zonden is het *bloed* van Christus. Maar we hebben ook een geneesmiddel voor de zonde in ons – en dat is, zoals we nu zullen zien, de *dood* van Christus.

Hoe kunnen wij van de macht van de zonde bevrijd worden, zodat we gelukkig kunnen leven? Als we steeds weer doen wat we eigenlijk niet willen, zijn we niet gelukkig. Zo gedraagt de in Romeinen 7 beschreven mens zich: 'Want het goede, dat ik wil, doe

ik niet; maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik' (Rom. 7:19). Kent u dat ook? U doet iets waarvan u weet dat het verkeerd is. U wilt het niet meer doen – en u doet het toch steeds weer.

Pogingen om de strijd op te lossen

Hoe kunnen we van de macht van de zonde bevrijd worden? Er werd al veel geprobeerd:

- *Vechten*: Omdat u bij de eerste en de tweede keer niet wint, moet u er dus nog langer tegen vechten. Wacht maar af, u wint vast eens. – Maar u wint nooit!
- *Ascese en monnikenwezen*: Nonnen en monniken zijn het klooster ingegaan omdat ze dachten zich daar af te schermen van de zonde en de verkeerde invloeden. Daarmee werd het probleem echter niet opgelost, want ze hebben de in zich wone zonde met zich meegenomen in het klooster.
- *Zelfbedrog*: Sommigen beargumenteren dat we helemaal geen zonde meer in ons zouden hebben. Maar Johannes schrijft: 'Als wij zeggen dat wij geen zonde hebben, dan misleiden wij onszelf en de waarheid is niet in ons' (1 Joh. 1:8). Het is zeer zeker dat de zonde nog in ons woont!
- *Bagatelliseren*: Sommigen proberen zichzelf aan te praten dat je het met de zonde niet zo nauw moet nemen. Je mag rustig wat oppervlakkiger worden! Wat je doet, doet toch iedereen! Wees niet zo streng, stel je niet zo aan! – Dat is natuurlijk ook geen oplossing die tegenover God overeind blijft.
- *De genade uitbuiten*: Nog erger zijn degenen die op kosten van de genade zondigen. Ze zeggen: Als de genade overvloedig is (Rom. 5:20), laten we dan maar in de zonde volharden, zodat de genade overvloediger wordt (Rom. 6:1). Dat is godslasterlijk praat. 'Zouden wij zondigen, omdat we niet onder [de] wet, maar onder [de] genade zijn?' (vs. 15).

Met de argumentatie die in het laatste punt naar voren kwam, gaat Paulus het gevecht aan. Hij gaat in de weg van de lasteraars staan en weerlegt hun beweringen. Hoe doet hij dat? Hij zegt niet simpelweg: 'Jullie beweringen zijn goddeloos', maar hij gaat terug naar de wortels van de Christelijke weg. De woorden 'Zouden wij in de zonde blijven, opdat de genade overvloediger wordt?' (vs. 1) openbaren de algehele boosheid van het menselijke hart. Zou je het je voor kunnen stellen dat een zoon steeds weer en zonder pardon de gevoelens van zijn ouders verwondt, alleen met het doel dat zij op die manier meer gelegenheid hebben om het hem te vergeven? Paulus veroordeelt zo'n houding beslist en zegt: 'Volstrekt niet!' Overigens moeten we hier niet aan grove zonden denken. 'In de zonde volharden' betekent dat je leeft voor de zonde en niet voor God (verg. vs. 11). Het betekent dat je nog voor eigen rekening leeft.

Ten opzichte van de zonde gestorven

'Hoe zouden wij, die ten opzichte van de zonde gestorven zijn, nog daarin leven?' (vs. 2). Deze uitspraak moeten we nauwkeuriger onderzoeken, omdat ze de sleutel is tot het begrip van de gehele alinea. Wie zijn die 'wij'? Dat zijn *alle* gelovigen en dus niet alleen de gevorderde oudere broeders. Het gaat hier namelijk niet om onze praktijk (overigens ondervinden daarin de

oudere gelovigen precies dezelfde problemen als de jongere gelovigen), maar om onze plaats. God zegt het en wij moeten geloven dat alle opnieuw geboren mensen zonder

uitzondering *ten opzichte van* de zonde zijn gestorven. Hier staat niet dat we ten opzichte van de zonde gestorven zouden *moeten* zijn, maar dat we ten opzichte van de zonde gestorven *zijn*. Grammaticaal gaat het hier om de '3^e naamval van de betrekking'. *Ten opzichte waarvan* zijn we gestorven? *Ten opzichte van*

de zonde. Dat betekent dat we er geen gemeenschap meer mee hebben. Er bestaat een uitdrukking waarbij gezegd wordt: deze persoon 'is ten opzichte van mij gestorven'. We zullen de uitdrukking natuurlijk niet gebruiken, maar ze helpt ons wel om beter te begrijpen wat hier bedoeld wordt. Het betekent namelijk dat de bestaande relatie verdwijnt. Precies zo zijn wij nu 'ten opzichte van de zonde gestorven'.

Als we willen weten hoe God dit met ons heeft bereikt, moeten we vers 10 erbij betrekken. Daar wordt gezegd dat de Heere Jezus eveneens 'ten opzichte van de zonde gestorven is'. Dat is een wonderlijke uitleg van het hele gedeelte. Hoewel Hij nooit heeft gezondigd en ook zelfs niet kon zondigen, is de Heere Jezus toch ten opzichte van de zonde gestorven. In hoeverre? De Heere had op aarde ononderbroken met de zonde te maken. Tijdens Zijn hele leven kwam Hij met de zonde in aanraking. Hij zag de gevolgen van de zonde in het dagelijkse leven. Hij zuchtte eronder en werd innerlijk bewogen, Hij weende over de gevolgen van de zonde en werd ten slotte aan het kruis tot zonde gemaakt. Het feit van de zonde, dat Hem Zijn hele leven bijbleef, heeft Hij uiteindelijk door de dood verlaten – en enkel en alleen door de zonde heen! Toen Hij stierf, stierf Hij 'ten opzichte van de zonde'. Dat wil zeggen: Hij verliet het gebied waarin Hij met de zonde te maken had.

En nu komt het wonderlijke: **omdat ik met Hem ben gestorven, heb ik – net als Hij – het gebied van de zonde verlaten**, waarin ik me als nakomeling van Adam bevond. Ik ben één met Hem – en *dat* lost mijn probleem op! Zijn weg is mijn weg; Zijn plaats is mijn plaats. Wie dat ooit zal begrijpen, begrijpt ook veel andere

moeilijke gedeeltes in de Bijbel. We zien ons veel te weinig *in* Hem en veel meer los van Hem. Paulus zegt: 'Want wat Zijn ster-ven betreft, is Hij eens voor altijd ten opzichte van de zonde gestorven... Zo ook u...' (vs. 10-11). Zijn deel is ook mijn deel. Ik ben één met Hem. Deze gedachte is de rode draad door het hele gedeelte: 'met Hem gekruisigd' (vs. 6), 'met Christus gestorven' (vs. 8), 'met Hem begraven' (vs. 4), 'met Hem leven' (vs. 8), 'zo ook wij' (vs. 4), 'zullen wij ook' (vs. 5), 'zo ook u' (vs. 11). Daar moeten we veel meer over nadenken.

Twee andere plaatsen stellen ons de uitdrukking 'ten opzichte van de zonde gestorven' nog duidelijker voor ogen. De eerste uitdrukking vinden we in de brief aan de Kolossenzen: 'Als u met Christus de eerste beginselen van de wereld bent afgestorven...' (Kol. 2:20). Dus weer 'met Christus afgestorven' – en wel 'van de eerste beginselen van de wereld' (zó letterlijk). De tweede uitdrukking citeer ik vanuit de Hebreeënbrief: 'zo zal ook Christus, éénmaal geofferd om de zonden van velen te dragen, de tweede maal zonder zonde verschijnen tot behoudenis aan hen die Hem verwachten' (Hebr. 9:28). In plaats van 'zonder zonde' kun je ook 'afgescheiden van de zonde' of 'zonder relatie met de zonde' zeggen, dat wil zeggen: 'Zijn komst voor de Zijnen heeft niets meer met de zonde te maken'.

Neigingen en gewoontes kan ik afleren, maar mijn leven kan ik niet beëindigen dan alleen door de dood. En dat is nu net de betekenis van de uitdrukking 'ten opzichte van de zonde gestorven'. Je kunt ook zeggen: de toestand van de natuurlijke mens verlaten, uit het gebied van de zonde weg zijn genomen, geen relatie meer met haar hebben. Wie in de nabijheid van de zonde blijft, is voor eeuwig verloren en moet als een kind van Adam in deze toestand God ontmoeten. Maar wie in de Heere Jezus gelooft, is met Christus gestorven en op deze manier bevrijd van de macht van de zonde.

(Wordt vervolgd).

Karl-Heinz Weber

De Man tussen de mirten (2, slot)

In Zacharia 1:8 vinden we een 'man tussen de mirten', Die de Engel van de HEERE blijkt te zijn – een beeld van de Heere Jezus. Dat is een mooi en troostrijk beeld: Hij houdt de controle over de volken en koninkrijken. Ook al moesten er nog meerdere eeuwen voorbijgaan voordat Hij inderdaad als Messias tot Zijn volk zou komen (en nog vele eeuwen meer voordat Hij deze koninkrijken definitief zou oordelen), Hij was toch toen al Degene Die de controle heeft over de loop van de wereldgeschiedenis.

Voorspraak en antwoord

Het leek echter heel goed te gaan met de volken. Ze hadden rust. Ze zeiden: 'Wij zijn het land doorgestaan, en zie, heel het land zit neer en is stil' (vs. 11). Er was ook niet de minste aanwijzing dat er iets zou veranderen aan hun machtspositie. Toch hoorde Zacharia nog een keer de stem van de Engel van de HEERE:

'Toen antwoordde de Engel van de HEERE en zei: HEERE van de legermachten, hoelang is het nog dat U Zich niet ontfermt over Jeruzalem en over de steden van Juda, waarop U deze zeventig jaar toornig bent geweest?' (vs. 12).

Hier zien we Christus als Voorspraak. Hij pleit bij God voor het volk. Natuurlijk weet Hij wat God doen zal en wanneer, maar Hij drukt uit wat de getrouwen onder Gods volk voelen. Dit feit herinnert ons eraan dat de Heere Zich ook voor ons inzet, dat wil zeggen dat Hij ons vertegenwoordigt en onze zaken voor God brengt (Rom. 8:34; Hebr. 7:25).

'De HEERE antwoordde de Engel Die met mij sprak met goede woorden, troostrijke woorden. De Engel Die met mij sprak, zei tegen mij: Predik: Zo zegt de HEERE van de legermachten: Met grote na-ijver zet Ik Mij in voor Jeruzalem en voor Sion' (vs. 13-14).

De voorspraak van de Engel van de HEERE bleef niet zonder uitwerking. Zacharia hoorde nu 'goede woorden, troostrijke woorden', dat wil zeggen: woorden die de goedheid van God tonen en tegelijk troost brengen. De Engel van de HEERE had Zich gewend tot de HEERE van de legermachten, dat wil zeggen, tot de God Die over geweldige legers beschikt, maar het antwoord kwam van de HEERE (Jaweh).

Dit antwoord, dat eerst tot de Engel gericht werd, Die met Zacharia sprak, toont dat uiterlijke schijn alleen maar bedriegen kon: het leek alsof God aan de kant van de volken stond. Toen mocht Zacharia horen dat het in werkelijkheid heel anders was. Voor een tijdje liet God deze wereldrijken hun gang gaan (vs. 11), maar in werkelijkheid was Hij al die 70 jaar toornig op hen geweest (vs. 14-15). Jeruzalem liet Hem niet koud; Hij zette Zich 'met grote na-ijver' voor deze stad in. Hij had besloten dat Zijn huis herbouwd moest worden. Ook de stad en het volk moesten weer gezegend worden. Dit gezicht van de Man tussen de mirtenbomen moest een geweldige bemoediging zijn.

Boodschap van troost

Dit feit, namelijk dat God in werkelijkheid erbarmen met Jeruzalem heeft, maar toornig op de volken is, leidt ons tot een geweldige conclusie, die met het woord 'daarom' ingeleid wordt: *'Daarom, zo zegt de HEERE: Ik ben naar Jeruzalem teruggekeerd met barmhartigheid; Mijn huis zal erin herbouwd worden, spreekt de HEERE van de legermachten, en het meetlint zal over Jeruzalem uitgespannen worden. Predik verder: Zo zegt de HEERE van de legermachten: Mijn steden zullen nog uitbreiden*

vanwege het goede, de HEERE zal Sion nog troosten en Jeruzalem nog verkiezen' (vs. 16-17).

Het eerste deel van dit antwoord (vs. 16a) heeft betrekking op wat al in de tijd van Zacharia plaatsvond: God had Zich over Jeruzalem ontfermd. Dan volgt de verwijzing naar de bouw van Zijn huis en het meetlint. Enerzijds werd de bouw al doorgevoerd; anderzijds zal er een toekomstige bouw zijn waarbij ook het meetlint, het teken van de opmerkelijke aandacht van God voor deze plaats, weer gebruikt zal worden (verg. Ez. 40:3 e.v.; Openb. 11:1-2; Zach. 4:8-10). In zoverre heeft vers 16b een dubbele betekenis.

Maar de rest van het antwoord (vs. 17) heeft een puur toekomstgerichte betekenis, want in de tijd van Zacharia kon er geen sprake van zijn dat Gods 'steden nog zouden uitbreiden vanwege het goede'. **Voordat God Zijn erbarmen totaal en definitief kon bewijzen, moest eerst de Messias komen, lijden en sterven** en uiteindelijk door een (ook nu nog toekomstig) overblijfsel van het volk onder berouw aangenomen worden.

Deze opvatting, dat vers 17 doelt op de toen nog verre toekomst, wordt door de inleidende woorden 'Predik verder' ondersteund. Bovendien verandert nu de manier van uitdrukken; terwijl er in vers 16 eenvoudig staat 'zal herbouwd worden', lezen we in vers 17 drie keer dat iets 'nog' gebeuren moet of zal. Ook dit duidt erop dat het in die tijd weliswaar nog niet het geval was, maar toch eens gebeuren zou. Daarnaast wordt het door het verband benadrukt, want de terugkeer uit Babylon kan hier niet bedoeld zijn (die had al plaatsgevonden). Ook ging het er immers juist om dat de volken nog heersten, dat Jeruzalem nog in puin lag en Israël geen koning had, maar aan de wereldrijken onderworpen was. Dat zal pas veranderen als de 'steen' in Daniël 2 het beeld van Nebukadnezar slaat, dat wil zeggen: als Christus in macht en in heerlijkheid verschijnt. Als de profetie gebeurtenissen beschrijft die nog in de verre toe-

komst liggen, dan moet dat altijd een uitwerking in het heden hebben. Zo ook hier. De geweldige profetieën over de toekomstige zegen voor Jeruzalem dienden om het overblijfsel in de tijd van Zacharia te bemoedigen.

Al deze uitspraken, of ze nu betrekking hebben op het heden of op de verre toekomst, waren een antwoord op de voorspraak van de Man tussen de mirtenbomen in de diepte. Hij was De-zelfde Die ook nu nog in onze omstandigheden komt en voor ons bidt – en dan niet meer als Engel van de HEERE, maar als Christus, Die na het volbrachte verlossingswerk verheerlijkt is en aan de rechterhand van God zit!

Samenvatting:

Zacharia spreekt opvallend vaak over Christus. In het eerste hoofdstuk ziet hij Hem in een gezicht als een Man Die op een rood paard rijdt en tussen de mirten in de diepte stilstaat. Mirten spreken van herstel en zegen. De Man is Christus, Die als Engel van de HEERE beschreven wordt. Hij wendt Zich tot God en wel om voorspraak te doen voor Jeruzalem. Als antwoord daarop hoort Zacharia troostrijke woorden. Ook nu nog komt de Heere Jezus tot ons in de diepte. Hij is onze Voorspraak en God antwoordt met troost en bemoediging.

Michael Hardt

**'Christus is het, Die gestorven is, ja nog meer,
Die ook opgewekt is, Die ook aan Gods
rechterhand is, Die ook voor ons bidt'.**

Romeinen 8:34

Waar is je schat?

In het Evangelie naar Lukas lezen we in de hoofdstukken 18 en 19 over twee Joodse mannen die allebei heel rijk waren. Beiden hadden een hoge positie in de maatschappij. De ene was een leidinggevende en de andere was oppertollenaar. We kennen de naam van de eerste man niet, maar de naam van de tweede man kennen wij heel goed: Zacheüs.

We kunnen ervan uitgaan dat de eerste man gerespecteerd werd door het volk en als een vrome man werd beschouwd omdat hij de wet probeerde na te leven. Zacheüs daarentegen was absoluut niet populair vanwege zijn beroep en de samenwerking met de Romeinse bezettingsmacht. Tollenaars werden ingedeeld in de categorie zondaars, omdat zij hun hoge positie vaak misbruikten om op een illegale manier rijk te worden. Maar beide mannen probeerden in contact te komen met de Heere Jezus.

De rijke jongeman

Van de rijke jongeman lezen wij in de eerste drie Evangelieën. Hij vroeg zich af wat hij kon doen om het eeuwige leven te krijgen. Voelde hij in zijn hart dat zijn rechtvaardige leven hem niet dichterbij God bracht? Hij was nog een jonge man, maar in zijn vroege jeugd had hij al geprobeerd God te behagen door de wet na te leven (Matth. 19:20). 'Wat ontbreekt mij nog', vroeg hij zichzelf. 'God zou toch eigenlijk tevreden moeten zijn met mijn leven'. Toch was hij er nog niet helemaal zeker van.

Dus stelde de rijke jongeman aan de Heere Jezus, Die hij als goede Leraar bestempelde, de vraag: 'Goede Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven?' Allereerst zei de Heere Jezus tot hem: 'Waarom noemt u Mij goed? Niemand is goed behalve Eén, namelijk God'. De Heere Jezus ontmoet de

jongeman op zijn niveau: Jezus was voor hem een goede leraar, maar meer ook niet. Helaas wist de jongeman niet dat de Heere Jezus ook de Zoon van God was. Daarom accepteert de Heere Jezus de woorden van waardering niet.

Vervolgens verwijst de Heere naar de geboden en Hij blijft staan bij de dingen die voor de jongeman bekend waren. De mens die deze dingen gedaan heeft, zal erdoor leven (Rom. 10:5) zegt de wet. Dat is precies waar de jongeman sinds zijn jeugd aandacht aan heeft besteed. Daarover had hij geen twijfels. En de Heere Jezus ontkent dit in principe ook niet, hoewel de jongeman – zoals we in het vervolg van het gesprek lezen – de innerlijke, morele kant van de geboden van God niet genoeg in acht heeft genomen. Hij had deze man lief (Mark. 10:21) en wil daarom zijn hart aanraken. Een ding ontbrak de leidinggevende nog: hij moest zijn hele bezit verkopen en aan de armen geven. **Hij zou van God rijk beloond worden** en een schat in de hemel hebben. En hij moest daarna de Heere Jezus volgen.

Hoe reageerde de jongeman daarop? 'Maar toen hij dit hoorde, werd hij zeer bedroefd; want hij was zeer rijk' (Luk. 18:23). Ondanks dat hij alle geboden zo goed in acht genomen had, was er een grote zwakke plek in zijn leven. Zijn hart was niet geheel op God gericht. Hij was gehecht aan zijn aardse bezittingen. Hij was verre van om God lief te hebben met heel zijn hart, heel zijn ziel en heel zijn kracht (Deut. 6:5). Daarom zag hij in Jezus Christus ook niet de Zoon van God, Die het waard is dat wij Hem volgen.

Wat een verlies voor deze jongeman: hij zou geen schat in de hemel hebben en ook niet het eeuwige leven bezitten, want alleen 'wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven; maar wie de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien' (Joh. 3:36).

De tollenaar Zacheüs

Ook de oppertollenaar Zacheüs had een vraag op zijn hart: hoe kan ik mijn leven voor God in orde brengen? Daarom zocht hij hulp. Wie kan hem helpen? Misschien deze rabbi Jezus, waarvan veel mensen onder de indruk zijn? 'Hem moet ik zien' zei hij tegen zichzelf. Helaas stonden enkele obstakels een ontmoeting in de weg. Hij was klein van gestalte. Als hij zich een weg door deze menigte zou banen om dichterbij de Heere Jezus te komen, zouden verschillende mensen deze onpopulaire Zacheüs vast en zeker in de weg gaan staan. Moet hij opgeven? Absoluut niet!

Hij houdt voor de oprechten wijsheid gereed (Spr. 2:7). Een van de moerbeivijgenbomen zou zeker een geschikt uitzichtpunt vormen. Zacheüs laat zich ook niet door spot van eventuele toeschouwers afleiden. Zijn inspanning werd geweldig beloond! Hij mag niet alleen naar deze Jezus kijken, maar de Heere Jezus roept hem toe dat hij snel uit de boom moet komen, omdat Hij in zijn huis wil komen. Dat is veel meer dan hij verwacht had. Nu heeft hij zelfs de mogelijkheid alle vragen die hij op zijn hart heeft, aan de Heere Jezus te stellen. Zijn vreugde is groot.

Alleen al de aanwezigheid van de Heere Jezus maakt Zacheüs duidelijk dat hij in zijn leven wat moet veranderen. Hij verdraait de waarheid niet, maar komt direct tot de kern. Hij weet het precies. In het verleden heeft hij op een illegale manier veel rijkdom verworven en veel mensen bedrogen. Nu is hij niet alleen met een belijdenis tevreden. Van zijn rijkdom wil hij de helft aan de armen geven. Hij wil iets doen aan de fouten die hij gemaakt heeft. Hij kent de verordening van de wet in verband met het schuldoffer: wat hij geroofd heeft of afgeperst, moet hij met de volle waarde vergoeden en daar nog een vijfde deel aan toevoegen (Lev. 6:5). Zacheüs wil zelfs een vierde deel vergoeden. Dit gaat veel verder dan de eisen van het Woord van God.

De reactie van de Heere Jezus toont aan dat Zacheüs serieus is. De Heere ziet het geloof in het hart van Zacheüs. Ja, deze man had het heil. Niet alleen hij, maar zijn hele huis. Voor Zacheüs is de relatie met God en de erkenning van de Heere Jezus veel waardevoller dan al zijn rijkdom. Deze man heeft de juiste prioriteiten gesteld.

En ik?

Welke conclusies trek ik uit het gedrag van deze beide mannen?

De twee hebben veel dingen met elkaar gemeen, maar ze zijn in veel opzichten ook heel verschillend. In de natuurlijke omstandigheden lijkt het of de rijke jongeman een aantal voordelen heeft ten opzichte van de oppertollenaar. Maar deze lijken uiteindelijk niet voordelig te zijn.

Net zoals de rijke jongeman de wet goed kende en probeerde te houden, maar uiteindelijk geen schat in de hemel had, zo kunnen ook wij onszelf misleiden. Een goede Bijbelkennis, hoe nuttig die ook is, brengt ons geen beloning of eeuwig leven met God, ook niet als wij 'goed' hebben geleefd sinds onze kindertijd. [Er moet echt geloof en een levende relatie met de Heere zijn](#), anders blijven onze 'goede' werken voor God 'dode' werken. De apostel Paulus schrijft aan de Efeziërs dat God goede werken bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen (Ef. 2:10). Het is niet zo dat wij gered worden als wij ze doen. Nee, wij doen ze omdat wij gered zijn en door de kracht van ons nieuwe leven bereid gemaakt zijn om deze werken te doen.

De Heere Jezus kent onze diepste innerlijke motieven. Deze kunnen voor iedereen verschillend zijn. Bij deze rijke jongeman was zijn materiële bezit het obstakel voor een levende relatie met de Heere Jezus. Hij ging bedroefd weg en was niet in staat om de goede prioriteiten te stellen. Helaas was voor hem de

Heere Jezus niet belangrijk genoeg. Van Zacheüs leren wij hoe je het goed doet. Hij zag zijn fout in en was bereid het geroofde te vergoeden. Zijn rijkdom had hem niet gelukkig gemaakt. Nu was het zijn grootste wens om de Heere Jezus te leren kennen; van dit voornemen liet hij zich door niemand afbrengen. De Heere Jezus kende het grote verlangen van deze hulpzoekende. Waar Hij oprechte harten vindt, komt Hij graag te hulp. Bij Zacheüs was dat zo, anders had de Heere Jezus Zich niet zo vrij bij hem uitgenodigd. In dit huis kon hij harten veranderen. Het resultaat van deze bekering was onmiddellijk zichtbaar. Vragen zoals: 'heb ik hoe dan ook genoeg geld om alles te vergoeden?' of 'blijft er ook nog iets over voor mij en mijn huis?' waren er helemaal niet. Met deze Heere aan zijn zijde was er geen plaats voor dergelijke gedachten. Als ons 'behoudenis ten deel gevallen is' en wij de Heere Jezus van harte boven alles liefhebben, dan is voor ons geen prijs te hoog om Hem te dienen. Ook als wij welvaart moeten opgeven, is grote vreugde en zegen voor ons gegarandeerd.

R. Möckel

Vrucht door sterven

In Johannes 12:24 richt de Heere Zijn oog naar dat wat Hem direct te wachten staat, op Zijn dood. Om mensen deel te laten krijgen aan de beloofde zegeningen was Zijn offerdood onvermijdelijk. Het Joodse volk had alle aanspraken door de verwerping van zijn Koning verloren. En de heidenen? Zij waren vreemdelingen wat betreft 'de verbonden der belofte' (Ef. 2:12). Wilde de Heere Jezus Zijn erfdeel niet *alleen* aannemen, dan moest Hij de dood in gaan: *'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als de tarwekorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft zij alleen, maar als zij sterft, draagt zij veel vrucht'* (Joh. 12:24). Alleen wanneer Hij het erf-

deel op grond van dit verlossingswerk kreeg, konden anderen, Zijn mede-erfgenamen, er eveneens van genieten.

Dat is zo ontroerend aan dit woord van de Heere: Grieken komen bij Hem om Hem te zien. Hij ziet daarin het uur gekomen dat Hij in Zijn waardigheid als de Zoon des mensen op de aarde verheerlijkt wordt en Hij denkt aan Zijn mede-erfgenamen, die dit 'uur' samen met Hem moeten delen! Die mede-erfgenamen lagen echter nog in de dood en Hij zag Zich genooddaakt hen ervan te verlossen. Zo moest de tarwekorrel in de aarde vallen en sterven. Hij kon op geen enkele andere manier de Eerstgeborene onder vele broeders worden (Rom. 8:29).

Zijn Naam is geprezen: Hij is voor *hen* gestorven! Hij gaf Zijn leven op om hen te laten delen in Zijn leven, een leven dat door de dood gegaan is en hoort bij de nieuwe rangorde van de dingen (verg. Joh. 20:22; 1 Kor. 15:45). Dat is nu het eerste resultaat van Zijn dood: Hij heeft *vrucht* voor God gebracht, *veel* vrucht. Die vrucht is van dezelfde soort als haar oorsprong. Hebreeën 2 zegt ons dat Hij veel zonen tot heerlijkheid gebracht heeft (Hebr. 2:10). Wie van ons kan doorgronden hoe groot deze vrucht werkelijk is en wat ze voor God en wat ze voor de Heere Jezus betekent? 'Om de moeitevolle inspanning van Zijn ziel zal Hij het zien, Hij zal verzadigd worden' (Jes. 53:11). Gelukkig wie mag weten dat hij daartoe behoort!

Het leven van onze Heiland op aarde heeft een buitengewone schoonheid. Zich daarin te verdiepen maakt ons intens gelukkig. Maar dit leven op zich zou ons niet hebben kunnen redden. Als Hij niet was gestorven, had Hij *alleen* moeten blijven. Dat laat ook zien hoe verkeerd de gedachten zijn van mensen die beweren dat Christus Zich door Zijn menswording met het menselijk geslacht verbonden zou hebben en Zich door Zijn leven onder de mensen met hen zou hebben geïdentificeerd. Dit ene woord van onze Heere wijst al dergelijke voorstellingen af als

leugens. Omdat de zonde in de wereld gekomen is, komt vrucht voor God alleen door sterven tevoorschijn. De Heere heeft door Zijn voorbeeld dit principe volmaakt laten zien. Maar dan laat Hij zien dat dit principe ook voor ons geldt, voor allen die Hem willen volgen: *'Wie zijn leven liefheeft, zal het verliezen; en wie zijn leven haat in deze wereld, zal het bewaren tot [het] eeuwige leven'* (Joh. 12:25).

De Heere Jezus heeft Zijn leven in deze wereld niet liefgehad, Hij heeft het opgegeven. *Zijn* weg moet nu ook *onze* weg zijn. Laten we bedenken: sinds de Heiland in deze wereld die Hem verwierp, de dood vond, is elke band tussen Hem en de wereld verbroken. Hij had hier op een volmaakte manier de liefde van de Vader bekendgemaakt en de mensen hadden die gezien en toch zowel Hem als ook Zijn Vader gehaat (Joh. 15:24). Het is nu onmiskenbaar bewezen: de wereld leeft in vijandschap tegen God en vriendschap met de wereld betekent niets anders dan vijandschap tegen God. 'Wie dus een vriend van de wereld wil zijn, betoont zich een vijand van God' (Jak. 4:4).

Wat nu het leven in deze wereld betreft, is alles hier door de zonde nadelig beïnvloed. De wereld is een geoordeeld systeem. Daarom moeten we leren ons leven in deze wereld te 'haten'. Dat is het tegengestelde van de wereld 'lief te hebben', het tegendeel van zich eraan tegoed doen en het zich hier zo aangenaam mogelijk te maken.

*Zoeken wij een thuis, een naam en invloed in die wereld die onze Heere verwierp? Zoeken wij eer, aanzien en rijkdom, waar onze Meester slechts een **kribbe**, een **kruis** en een **graf** vond?*

C.H. Mackintosh, uit: Aantekeningen op Numeri

Natuurlijk mogen we ons over de zegeningen van God verheugen, die Hij ons tijdens ons leven in deze wereld wil geven. Wij hebben alle reden om Hem daarvoor van harte dankbaar te zijn.

Toch zegt de Heere dat wij Hem niet werkelijk kunnen volgen wanneer wij ons leven in deze wereld niet opgeven. Hoe waar dat is, hebben sommige geloofsgetuigen bewezen die uit liefde tot de Heere de martelaarsdood gestorven zijn. In figuurlijke of morele zin blijft dit principe in iedere situatie en op elk moment geldig.

Wanneer wij ons leven hier liefhebben, zullen wij aan ons aardse leven hangen alsof ons leven bij deze wereld hoort, maar dan zullen wij het met het oog op het eeuwige leven verliezen. Vroeg of laat zal overduidelijk worden hoe ijdel zo'n leven is: het eindigt in de dood. Wanneer wij daarentegen ons leven in deze wereld opgeven, wanneer wij omwille van de Heere ervan afzien, wanneer wij ons zelf verloochenen, dán zullen wij het in het eeuwige leven terugvinden.

Er is geen uitspraak van de Heere die in de Evangeliën zo vaak herhaald wordt als die van Johannes 12:25. In het totaal vinden we haar zesmaal en bij vier verschillende gelegenheden. De woorden wijken weliswaar enigszins van elkaar af, maar de betekenis ervan is steeds dezelfde:

Mattheüs 10:39: 'Wie zijn leven vindt, zal het verliezen; en wie zijn leven verloren heeft ter wille van Mij, zal het vinden'.

Mattheüs 16:25: 'Want een ieder die zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; maar een ieder die zijn leven verliezen zal ter wille van Mij, die zal het vinden'.

Markus 8:35: 'Want een ieder die zijn leven zal willen behouden, zal het verliezen; maar een ieder die zijn eigen leven zal verliezen ter wille van Mij en ter wille het Evangelie, zal het behouden'.

Lukas 9:24: 'Want een ieder die zijn leven behouden wil, die zal het verliezen; maar een ieder die zijn leven verliezen zal ter wille van Mij, die zal het behouden'.

Lukas 17:33: 'Een ieder die zijn leven zal trachten te behouden, zal het verliezen; en een ieder die het zal verliezen, zal het behouden'.

Bij de meeste van deze Schriftplaatsen spreekt de Heere in het voorafgaande gedeelte over het opnemen van het kruis en over de noodzaak zichzelf te verloochenen en Hem te volgen.

Ook in onze tekst in Johannes 12 wordt aansluitend gesproken over het volgen. Dit onderwerp moet voor de Heere wel erg belangrijk zijn, als Hij er zo vaak over spreekt, meer dan over elk ander onderwerp. Inderdaad laat het in de praktijk naleven van Zijn woorden zien of we Hem echt liefhebben.

Ook Paulus hield niet van zijn leven in deze wereld, zoals ons alleen al een blik op 2 Korinthe 4 leert: 'Altijd dragen wij het sterven van Jezus in het lichaam om' (2 Kor. 4:10). Hij kon zeggen: 'Ik leef niet meer, maar Christus leeft in mij' (Gal. 2:20). Hij leefde door de Heere, van Wie het kruis hier gestaan heeft, 'door Wie voor mij de wereld gekruisigd is, en ik voor de wereld' (Gal. 6:14). Wanneer wij meer zouden bedenken dat het voor God zo is alsof de wereld Zijn Zoon pas *gisteren* heeft gekruisigd, dan zouden ook wij ons leven *nu* in deze wereld met andere ogen bekijken.

Christian Briem

Gezinsoverdenking (1)

Voorrecht en verantwoordelijkheid

Het is een grote zegen voor echtparen als de Heere hun kinderen geeft. Naast de vreugde die zij in het leven van hun familie brengen, vormen kinderen ook een grote uitdaging voor hun ouders in hun dagelijkse leven, met name in de opvoeding. Ge-

lovige ouders willen graag met hulp van de Heere hun kinderen voor de Heere opvoeden. Enkele voorbeelden van zo'n opvoeding in de Bijbel gaan we bekijken.

Voorbeelden uit de Bijbel

- **Abraham**

Van Abraham wordt al gezegd: 'opdat hij aan zijn kinderen en zijn huis na hem bevel zou geven om de weg van de HEERE in acht te nemen ...' (Gen. 18:19a).

God Zelf zegt dit in een tijd dat Abraham nog niet de beloofde zoon had. Het wordt duidelijk dat Abrahams roeping niet alleen voor zichzelf was, maar ook voor zijn nakomelingen. Wat een motivatie voor ouders: niet alleen heeft de Heere hen gered, maar ook de kinderen zouden dezelfde zegen moeten hebben. Deze woorden maken ook duidelijk wie de hoofdverantwoordelijkheid heeft in deze zaak: die lag in de eerste plaats bij Abraham, niet bij Sara. De vaders zijn dus in de eerste plaats verantwoordelijk voor het doorgeven van Gods gedachten aan hun kinderen, hoewel de opvoeding van de kinderen natuurlijk een gezamenlijke taak is voor vader en moeder.

- **Jozua**

Niet alleen aan het begin van een gezinsleven zijn deze punten belangrijk – het is een voortdurende uitdaging en ook een permanent voorrecht om deze verantwoordelijkheid op te nemen. Jozua zei aan het einde van zijn leven, op hoge leeftijd: 'Maar wat mij en mijn huis betreft, wij zullen de HEERE dienen!' (Joz. 24:15).

- **Het volk Israël**

Steeds weer wijst God Zijn volk erop hoe zij de vragen van de kinderen over de feesten, regels en symbolen (bijv. Pesach, Jordaanse stenen etc.) moeten beantwoorden. God laat de ouders niet alleen met deze vragen, maar geeft hun precieze antwoord

den. Hij wil dat ouders de betekenis van de dingen aan hun kinderen doorgeven en ook hun persoonlijke waardering hiervoor (zie Joz. 4:6 - 'wat betekenen deze stenen voor u?'). Tegen de gelovige Israëliet wordt in Deuteronomium 6:6-9 gezegd: 'Deze woorden, die Ik u heden gebied, moeten in uw hart zijn. U moet ze uw kinderen inprenten en erover spreken, als u in uw huis zit en als u over de weg gaat, als u neerligt en als u opstaat. U moet ze als een teken op uw hand binden en ze moeten als een voorhoofdsband tussen uw ogen zijn. U moet ze op de deurposten van uw huis en op uw poorten schrijven'.

Hier kunnen wij in ieder geval de volgende punten uithalen:

- 'in uw hart zijn': het moet een innerlijke overtuiging zijn die zichtbaar wordt in het geloofsleven. Als het niet 'in het hart' is, wordt al het uiterlijke gedrag snel een toneelspel.
- 'in huis, op de weg, als u neerligt en als u opstaat': een levende overtuiging van het hart is niet een 'zondagschristen', maar duidelijk een 24-uurs aangelegenheid. Er zijn nauwelijks betere waarnemers en beoordelaars dan de eigen kinderen.
- 'op uw hand en tussen de ogen': ook in het dagelijkse leven 'buitenshuis', zoals op het werk of op school, moet een Christen herkenbaar zijn aan zijn gedrag. Het zicht op de hand en het beschermen van de ogen in het dagelijkse leven is ook voor ouders steeds belangrijker – net zoals de trouwring ons (en onze omgeving in het dagelijkse leven) herinnert aan ons huwelijk en ons kan beschermen tegen een ongepaste blik of gedrag.
- 'Op de deurposten en poorten': het getuigenis dat uitgaat van het gezin (het huis) is van buitenaf herkenbaar voor iedereen die langskomt of binnenkomt.

Zo begint het met de eigen overtuiging in het hart. Deze innerlijke overtuiging in het leven uit zich vervolgens in het huis, in het dagelijkse leven en wordt zichtbaar in onze omgeving. Ondersteund door zo'n leven zal het doorgeven van onze overtuigingen aan onze kinderen een groot effect hebben.

- **Een voorbeeld uit het Nieuwe Testament**

Een voorbeeld van een goede opvoeding is Timotheüs, wiens moeder en grootmoeder de jonge Timotheüs positief beïnvloedden met betrekking tot het geloof (2 Tim. 1:5). Hij kende de heilige Schriften van jongs af aan (2 Tim. 3:15). Op deze basis kon Timotheüs zich goed ontwikkelen en al op jonge leeftijd was hij in staat om verantwoordelijke taken uit te voeren in het volk van God. Het feit dat zijn geloof, dat al in zijn moeder en grootmoeder woonde, wordt benadrukt, maakt het belang van een geestelijke opvoeding duidelijk.

Dit is een grote bemoediging voor ons, om een geestelijke sfeer in ons huis te creëren – vooral voor de zusters, die bij naam worden genoemd. God schreef hun namen ruim tweeduizend jaar geleden al op, als een getuigenis voor alle Bijbellezers. Dit is een getuigenis dat juist moeders zou moeten bemoedigen die door omstandigheden de taak om de kinderen voor de Heere Jezus op te voeden alleen moeten doen.

Andere voorbeelden uit Gods Woord zijn Mozes en Samuel, die al voorbereid waren door de goede invloed in het huis van hun ouders. Zij konden al op jonge leeftijd in een vijandige en zondige omgeving een trouw getuigenis voor hun God zijn.

(Wordt vervolgd).

Marco Steih

Vraag en antwoord - de doop

Vraag:

We horen wel eens dat de doop ons op 'koninkrijksbodem' plaatst. Wat betekent dat?

Antwoord:

Gods Woord spreekt zowel over 'de waarheid van de Gemeente' als 'de waarheid van het Koninkrijk'. De Heere Jezus is zowel het Hoofd als de Koning van de Gemeente of de Kerk. Aan Zijn moeder, de maagd Maria, werd over de Zoon die ze baren zou, verteld: 'Hij zal de Zoon van de Allerhoogste genoemd worden, en [de] Heere God zal Hem de troon van Zijn vader David geven, en Hij zal over het huis van Jakob Koning zijn tot in eeuwigheid en aan Zijn Koningschap zal geen einde zijn' (Luk. 1:32-33).

De waarheid van het Koninkrijk

Vele van de oud-testamentische profetieën gaan over Zijn koningschap en heerschappij. Als antwoord op de ondervraging van Pilatus beled Hij dat Hij inderdaad een koning was, maar Hij verklaarde dat Zijn koninkrijk niet van deze wereld was. In tegenstelling tot de koningen in die tijd ontving Hij Zijn koninkrijk niet van de Romeinse keizer maar van God. Hij is waarlijk Koning, hoewel op dit moment in een 'ver land'. Als Hij Zijn koninkrijk zal ontvangen, krijgt Hij dat van God de Vader en Hij zal de Koning der koningen zijn en de Heere der heren.

Gods ideaal van een koning is dat hij de leiding heeft – en de Heere is zeer zeker zo'n koning. Hij regeert; Hij is niet een grondwettelijke monarch met beperkte functies en macht. Hij is oppermachtig. Zijn onderdanen moeten voor Zijn autoriteit buigen. De waarheid van het Koninkrijk gaat over dit aspect van de waarheid. Het heeft te maken met hoe we het leven van alledag leven.

De doop symboliseert dat we ons oude zondige leven begraven en dat we zijn opgestaan om te leven in de nieuwhed des levens. We hebben in zekere zin onze plaats ingenomen in het koninkrijk en willen ons onderwerpen aan Degene Die Gods uitverkoren Koning is. Alhoewel de Heere op dit moment in de hemel is en hoewel Hij ons in genade nu Zijn broeders noemt, zijn we onderdanig aan Hem. Spoedig zal Zijn Koninkrijk op aarde gevestigd worden. We moeten hiervoor bidden en bidden dat Zijn wil op aarde net zo gedaan zal worden als in de hemel.

In het Nieuwe Testament wordt doorgaans naar het koninkrijk verwezen als het koninkrijk van God. Het evangelie van Mattheüs vormt hierop een uitzondering, waarin het meestal het hemelse koninkrijk wordt genoemd. Mattheüs werd vooral geschreven met het oog op de Joden, die meestal het directe gebruik van Gods naam vermeden.

De waarheid van de Kerk / Gemeente

De andere hoofdlijn van de waarheid in het Nieuwe Testament, is de waarheid van de Kerk of de waarheid van de Gemeente. Dit is bijzonder aan het Nieuwe Testament, omdat de Kerk een geheim was dat in het Oude Testament nog niet was onthuld. De waarheid van de Gemeente toont de Heere als Hoofd van het lichaam, dat samengesteld is uit alle waarachtige gelovigen vanaf Pinksteren tot de opname. Ze wordt ook bekendgemaakt in andere aspecten, zoals de Zoon over Zijn huis en als de Bruidgom. De waarheid van de Gemeente aanvaardt ook de gaven die God gegeven heeft, haar gezag en het praktische functioneren, de hoop en toekomst van de Gemeente en veel meer. Er is absoluut geen conflict tussen deze twee lijnen van de waarheid.

E.P. Vedder, uit: Ass. Communicator

De tien plagen over Egypte

Auteur: D. Boom

De tien plagen die in Exodus 7-10 over Egypte kwamen, zijn uniek in de geschiedenis van een volk: dergelijke hevige rampen in zó'n korte tijd! Helaas bewerkte plaag na plaag geen omkeer bij de farao van Egypte, die Israël onderdrukte en uitbuitte.

Als Christenen kunnen we veel lessen trekken uit deze plagen. Ze laten ons Gods almacht zien en ook Zijn vastbeslotenheid om het doel te bereiken dat Hij voor ogen heeft: de verheerlijking van Zijn Naam in de verlossing van Zijn volk.

Ook nú schudt God de mensen soms wakker door ernstige rampen. Maar wie let erop? Heeft de mens oog voor Gods boodschap?

Het zal in de toekomst helaas niet anders zijn, zoals het Bijbelboek Openbaring ons laat zien. Ramp na ramp zal deze wereld treffen, die de Heere Jezus heeft verworpen en gekruisigd. God spreekt daardoor tot hart en geweten van Zijn schepselen. Maar de mensen zullen zich ook dán niet bekeren. Vanuit dit perspectief liggen er rijke profetische lessen in de tien plagen. We doen er goed aan die ter harte te nemen.

Deze studie is dan ook bijzonder de moeite waard!

Uitvoering: A5, hardcover, 104 pagina's.

Prijs: € 9,95

De tien plagen over Egypte

Hun morele en profetische lessen voor ons

Serie 'Bijbelse basis'

D. Boom

Nadenkertje

Dubbel dank verschuldigd

Een gezelschap van vrienden was bijeen op een Engels landgoed. Plotse-ling viel één van de kinderen in een heel diepe vijver. De tuinman, die de verschrikte kreten hoorde, sprong in het water en redde het kind. De naam van dat jongetje was Winston Churchill. Zijn dankbare ouders vroegen de tuinman wat ze konden doen om hem te belonen. Hij aarzelde en zei toen: 'Ik zou zo graag willen dat mijn zoon later kan studeren voor dokter'. 'We zullen ervoor zorgen', beloofden Winstons ouders.

Jaren later, toen sir Winston eerste minister van Engeland was, kreeg hij longontsteking. De beste dokter van het land werd ontboden. Zijn naam was Dr. Alexander Fleming, de man die de penicilline ontdekte. Hij was de zoon van de tuinman die ooit de jonge Winston van de verdrinkingsdood had gered. Later merkte Churchill op: 'Het zal niet vaak voorkomen dat een man zijn leven twee keer aan dezelfde persoon te danken heeft'.

Doet dit ons niet denken aan de dubbele dankbaarheid die we aan God verschuldigd zijn? God gaf ons de kostbare gift van het lichamelijk leven. En door Zijn Zoon te geven, gaf Hij ons de mogelijkheid het eeuwige leven te krijgen.

Als u gelooft dat de Heere Jezus Christus voor uw zonden is gestorven, heeft u eeuwig leven. Dan bent u ook dubbele dank aan God verschuldigd.